

то съ перушинки, освѣнь само въ начяло-то и то само зимѣ. Попослѣ, на вторѫ-тѫ годинѫ, юрганчата съ перушинки трѣбува съвсѣмъ да ся махнѣть, а намѣсто тѣхъ да ся турять другы завивки спротивъ както потрѣбува и спротивъ каквото е годишно-то врѣме.

Трѣбува еще да забѣлѣжимъ, че дѣте-то на драго срѣдце обича де гляда видѣло! за това люлка-та или лѣгло-то му да бѣде нагодено така, чото кога си лѣгне то да гляда право камъ прозорецъ, а не да му иде видѣлина прѣзъ главѣ-тѫ или отъ странѫ, зачтото инакъ лесно може-станѫ кривооко.

VIII. ПРЪВИ ЗѢБИ НА ДѢТЕ И ОТБИВЪ ОТЪ НѢНКА.

Сега настая за дѣте-то пръво лично врѣме на вѣнкашнѣй му животъ, сир. врѣме, въ което му излизатъ *пръви-ти* или *млѣчини-ти зѣби*. Това врѣме за всички дѣтца не е все едно; повечето сяпада на осмий мѣсяцъ, а понѣкога и на десетый, единадесетый, нарѣдко пойкъсно отъ това, а еще понарѣдко ся случи да извади дѣте-то зѣбы насокро слѣдъ като ся добые. Да ся добые зѣбато дѣте, то тврѣдѣ много нарѣдко може-ся случи.

Чтомъ ся заготовятъ вѣнци-ти за зѣбы, щешь съглядашъ, че ся зачервенѣхъть, па ако и да не отекѣхъть, и да нѣма по тѣхъ грѣзели, дѣте-то ще ся залигави, па ще ся покриви, та ту писнету ся укроти; понѣкога очи-ты му почервенихъть найповече въ вѣтрѣши-ты кѣтеве, или го хване рема, или му рукихътъ бузы-ты; сънѣ-тъ